Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

& sine utis exteriorib; lacrimis semp in cōpunctione pstitere.
quia plures erib; uidentes te flentē manducare non
possunt. Et cogebant eum fateri. cur ita se suis illueret.
flentib; Tunc ait ad eos. Non uultis ut plangā cū uidea
me foueri. multis obsequiis seōr frūm. quor & puluis
pedum mihi ueneranduis ē. nec eis conferre me dignū
prius existimo? Non ego plangā. qd homo de scena
multis peccatis obnoxius tanta officia peripiā? timeo
ualde ne sicut dathan & abiron. me quoq; Ephanum
hiatu suo terra deglutiat. sui nāq; impius ausib; manib;
pollutis sca sibimē usiurpare temptarunt. ego uero p
tantam cognitionē diuini muneris anime mee saluteo
desidiosa gūsatione negleri. dō quippe ita recolens non
erubesco flere corā omnib; quia multa facinora mea ēē cog
nosco que ingib; lacrimarū debeam fontib; expiare.
Quod si ipsam miseram animā meā p lacrimā diffunde
rem. nichil facerē magnum. quia nullū pfectus meis
in psenti dignum possum reperire suppliciū. cuinq;
plingulos dies. idē fr ad meliora pficeret. omnes q; prope
m humilitate superet. ita de eo scs pachumius cep co
ram hominib; dicere. Tetor fis ac filii corā dō & scis
angelis eius. quia ex quo cenobiū hoc fundanitū ē. nul
lum de frib; qui mecū sunt. ul fuerunt humilitatē
meam secutū ēē cognosco. nisi unū tantum. Quo